

Stichting Dierenambulance Dier in Nood te Peins

Stichting Dierenambulance Dier in Nood
wordt maandelijks financieel gesteund
door de NSHD

Hans en Carla van Riet beheren Stichting Dierenambulance Dier in Nood te Peins in de kop van Friesland, een uitgestrekt gebied, gelegen aan de Waddenzee. Dat de Waddenzee veel vogels aantrekt merken ze goed! Zeker tachtig procent van de keren dat de dierenambulance uitrijdt voor een gewond of ziek dier is dat voor een vogel. Hoewel ook andere dieren zoals egels, konijnen, hazen, vossen, reeën, reptielen, schapen, etcetera kunnen rekenen op hulp van dit tweetal als daarover een melding binnenkomt. Lees hier een overzicht over het leven van twee fantastische mensen die dit werk hopelijk nog heel lang zullen blijven doen.

Friesland versus de grote stad

Niet alleen de vele vogels in dit gebied maken voor een dierenambulance het verschil met andere plekken in ons land. Nee, Friesland verschilt bijna in alles met de rest van het land, zeker als je gaat vergelijken met een grote stad. “Om te beginnen bestrijken wij met onze dierenambulance een enorm gebied van zeven gemeentes in de kop van Friesland”, zo vertellen Hans en Carla van Riet. “Het gebied loopt van de Afsluitdijk tot aan het Kornwerderzand, met daarin onder andere de plaatsen Franeker, Bolsward en Harlingen. Dat betekent dat we doorgaans ver moeten rijden om bij een dier te komen dat hulp nodig heeft. Een afstand van vijftig kilometer is geen uitzondering. Om vervolgens met dat dier naar een dierenarts te gaan die daadwerkelijk helpt, is het volgende probleem. Dierenartsen hier zijn vaak meer veearts dan dierenarts. Ze maken zich ècht niet druk om een gewonde vogel als ze met een koe bezig zijn. Voor ons betekent dit dat we voor dierenartsenhulp eveneens vaak ver moeten rijden.”

Moeizaam

Ook de mentaliteit van de mensen is hier anders dan in de stad: boeren vinden het doorgaans maar onzin om een dier in nood te helpen. Je moet de natuur zijn gang laten gaan, zo vinden ze hier”, aldus Hans. “En verder heeft een dierenambulance in de grote stad veel meer betaalde ritten dan wij hier in het noorden. Er is hier altijd wel een buurman of buurvrouw te vinden die even mee wil rijden als iemand met een huisdier naar de dokter wil. Betaalde ritten missen we dus. En dat maakt dat we niet alleen meer kosten maken vanwege de afstanden die we rijden, maar ook dat we minder inkomsten hebben dan andere dierenambulances. Daarom vragen we aan iedereen die een dier laat ophalen een gift van vijf euro om de kosten te dekken. Gelukkig geven veel mensen meer, want vijf euro is natuurlijk nooit kostendekkend, zeker niet als de dierenarts of dierenopvang waar het dier naartoe moet wel 50 kilometer verderop ligt. Financiële steun van de diverse gemeentes is er nauwelijks. Nee, het valt niet mee de eindjes aan elkaar te knopen.”

Uitrusting

Toch gaan ze door, Hans en Carla van Riet. Al twaalf jaar trekken deze twee Hagenezen zich het lot van noodlijdende dieren in Friesland aan en helpen ze waar ze kunnen: zeven dagen per week, 24 uur per dag en gemiddeld acht keer daags. Soms moeten ze daarvoor hele toeren uithalen. Al zijn ze wel wat voorzichtiger geworden. “In hele hoge bomen klimmen is er bijvoorbeeld niet meer bij. Maar een kitten dat van twee hoog in de spouw was gevallen (achter het fornuis zat een gat in de muur) hebben we bijvoorbeeld wèl gered”, aldus Carla. “De benedenverdieping stond leeg en de eigenaar van het pand vond het goed dat we een stuk uit de muur haalden. Je laat zo’n kleintje toch niet zomaar doodgaan! Naast een verbandtrommel behoren breekijzers, hamers en touwen dan ook tot de standaarduitrusting van de dierenambulance.”

Vogels en zwerfkatten

De Waddenzee trekt veel vogels aan in allerlei soorten en maten. Het zijn dan ook vooral vogels waarvoor de dierenambulance uitrijdt. Ze zijn aangereden, ergens tegenaan gevlogen of ziek. Hans en Carla halen ze op als daar een melding van komt en brengen ze naar de Vogelopvang in Marssum, waar ze ook hazen en egels naartoe brengen als dat nodig is. Daarnaast zijn er in dit gebied veel zwerfkatten die hulp nodig hebben. De katten zijn uiteraard niet gesteriliseerd, zodat er dus heel veel kittens geboren worden en het zwerfkattenprobleem alsnog groter wordt. Niemand doet er iets aan.

Gedumpte dieren

“Dat er zoveel zwerfkatten zijn komt mede doordat er in de omgeving zoveel dieren worden gedumpt. En dat zijn heus niet alleen katten hoor” zo vertelt Hans, “dat kunnen allerlei dieren zijn. Het Franekerbos staat er om bekend! Mensen beseffen waarschijnlijk niet wat ze hun huisdier aandoen. De meeste dieren kunnen echt niet overleven in het wild en sterven een afschuwelijke dood. In de zomer zien we bijvoorbeeld dieren die soms helemaal onder de maden en vliegen zitten. Ze worden levend opgegeten. Je weet niet wat je ziet. We kunnen ze hooguit naar de dierenarts brengen die een einde aan hun lijden maakt. Ja, we hebben in de loop der jaren eelt op onze ziel gekregen. Dierenambulancewerk lijkt leuk, maar is dat niet altijd.”

Honden en katten

“Nieuw is dat mensen tegenwoordig ook hun hond zomaar op straat zetten” zegt Hans. “Een jonge hond schijnt nog wel leuk te zijn, maar wanneer het beestje ouder en krakkemikkiger wordt en de dierenarts er aan te pas moet komen, dan moet de hond weg. Nee, zo’n dier heeft natuurlijk geen herkenning, geen chip, geen tattooage en geen halsbandje met de naam van de eigenaar. De eigenaar vind je dus niet. We brengen de honden naar het asiel, in de hoop dat ze een baasje krijgen dat wèl voor ze wil zorgen. Aan de andere kant worden we ook vaak gebeld door mensen die hun huisdier kwijt zijn. De gegevens slaan we op in een computerbestand in samenwerking met Stichting Amivedi, een landelijke organisatie die vermiste dieren registreert en opspoort. Een vermiste hond is makkelijker te vinden dan een kat, omdat katten soms erg veel op elkaar lijken. Waarom hebben huisdieren toch zo zelden een herkenningspunt zoals b.v. een bandje met een naamkokertje, een tattooage of een chip? Met een chip zijn dieren altijd te herkennen en is de eigenaar gemakkelijk te vinden”, aldus Hans. (Info over het chippen van huisdieren vindt u op pagina Red.)

Vervoer

In het eerste begin reden Hans en Carla alle ritten in hun privé-auto, tot dat ze - zo’n jaar of tien geleden - een auto kregen van de NSHD, een caddy. De caddy was een heerlijke auto en groot genoeg voor het vervoer van de doorsnee dieren die hulp nodig hebben. Maar helaas, deze auto werd te oud. Gelukkig kreeg de stichting een grote dierenambulance aangeboden van een andere organisatie. “Natuurlijk is zo’n grote auto duurder in gebruik. Een grotere dierenambulance heeft echter ook veel voordelen”, zo vertelt Hans. “Allereerst geeft het ons een stukje veiligheid. Met zwaailicht kunnen automobilisten ons op grote afstand zien. Vorige week hebben we bijvoorbeeld een ree opgehaald die tussen de vangrails van twee drukke weggedeelten opgesloten zat. Het dier had helaas beide achterpoten gebroken en is door een dierenarts uit zijn lijden verlost. Een ander voordeel van het rijden met een grotere ambulance is dat we meer herkenbaar zijn. Mensen zien ons en weten dan dat er een dierenambulance is die ze kunnen bellen in geval van nood. En die bel je natuurlijk veel gemakkelijker dan de politie”.

De seizoenen

Ieder seizoen is anders voor Hans en Carla van Riet. Voor vogels en katten rijden ze het hele jaar door, maar daarnaast hebben ze in de lente vooral met jonge dieren te maken. In de zomer zijn het meestal weggelopen en verdwaalde honden van toeristen waarvoor Dier in Nood uitrijdt. “Zo was er een familie die halverwege een boottocht naar Texel ontdekte dat de hond niet meer bij het gezelschap was”, vertelt Carla. “Ergens on-

derweg waren ze het dier kwijt geraakt. Paniek! En ze konden natuurlijk niet even terug om de hond te zoeken. Gelukkig had iemand zich over het dier onfermd en konden wij de hond ophalen. Het dier is drie dagen bij ons thuis gebleven, totdat de familie weer voet op vaste bodem zette.”

Opvang elders

Hans en Carla verzorgen alleen noodopvang voor een dier, zoals bijvoorbeeld voor de hond uit het verhaal hierboven. Verder vangen ze zelf geen dieren op. Dat zou ook niet kunnen omdat ze vanuit huis werken. Een centrale dierenambulacepost is er niet. Zieke of gewonde dieren worden daarom naar een dierenarts of naar een gespecialiseerde dierenopvang gebracht,

Zomer

In de zomer helpen Hans en Carla ook veel schapen die op de dijk grazen. Een schaap dat in het begin van de zomer nog een dikke vacht heeft, kan niet meer overeind komen vanwege het gewicht van die vacht als het is omgerold. Als je zo'n schaap niet weer op zijn poten zet dan blijft het dier liggen en gaat dood. 's Zomers is het voor de dierenambulace wel veel drukker dan in andere jaargetijden. Dat is niet omdat er 's winters zoveel minder dierenleed is, maar omdat dierenleed 's winters veel minder opvalt. 's Zomers is het lang licht, zijn mensen veel buiten en zijn er bovendien veel vakantiegangers in het gebied. Er zijn dus meer mensen die langere tijd de gelegenheid hebben om dierenleed te ontdekken dan 's winters het geval is wanneer het vroeg donker is.”

Herfst

“In de herfst zien we vooral waterschildpadden en reebokken die hulp nodig hebben” vertelt Carla. “In die periode worden jonge reebokken uitgestoten uit de groep. Ze worden nogal eens aangereden of lopen zich vast. Waterschildpadden die gedumpt werden door hun eigenaren komen in het najaar uit de sloot om een warmere plek te zoeken. We nemen ze mee en brengen ze naar een opvang.”

Winter

's Winters is het rustiger, met uitzondering dan van de vorige winter toen er in dit gebied 85 dagen achtereensneeuw lag. “We zijn er heel vaak met de dierenambulace op uitgegaan om vastgevroren vogels uit het ijs te hakken”, vertelt Carla.

Hulp gevraagd

Omdat alles in Friesland toch iets anders werkt dan elders in het land wordt Stichting Dierenambulace Dier in Nood vanuit het woonhuis van Hans en Carla/de heer en mevrouw van Riet bemand. Maar omdat er dus geen centrale dierenambulacepost is, is het moeilijker om vrijwilligers aan te trekken. Ze zijn er wel hoor, maar het zijn er niet veel: een mevrouw in Wijnaldum vangt in geval van nood wel eens honden op en neemt ook zo af en toe de dierenambulace waar. Ook dochter van Riet doet dat wel eens. Maar verder zijn vrijwilligers schaars. Iedereen werkt. Ook het vinden van collectanten is moeilijk tegenwoordig.

Toch zijn vrijwilligers van harte welkom bij deze dierenambulace. Wie graag mee zou willen helpen wordt dan ook met open armen ontvangen. De hulp van een tweetal mensen die zo af en toe op de dierenambulace willen rijden (een dierenambulace moet altijd door twee mensen worden bemand) zou geweldig zijn. En iemand die telefonische acquisitie zou willen doen om mogelijke donateurs te benaderen eveneens. Die persoon hoeft natuurlijk helemaal niet in Friesland te wonen. Telefooner kan vanaf elke plek. Ook collectanten zijn van harte welkom. Wie

geïnteresseerd is om als vrijwilliger te komen helpen bij Stichting Dierenambulace Dier in Nood kan contact opnemen door te bellen naar 06 50260695 of mailen naar dierinnood@live.nl. Meer informatie over Stichting Dierenambulace Dier in Nood is te vinden op www.dierenambulace-dier-in-nood.nl. Wilt u deze dierenambulace extra steunen dan kunt u een bedrag overmaken op rekeningnummer 409806137 van de NSHD in Amersfoort. Dit bedrag wordt door de NSHD aangevuld met een extra donatie en zonder extra kosten overgemaakt aan Stichting Dierenambulace Dier in Nood.

WIST U DAT..... u bij koud weer altijd eerst op de motorkap van uw auto zou moeten kloppen voordat u gaat rijden? Het is namelijk mogelijk dat zich onder de motorkap een dier heeft verstopt. Zwerfkatten en sommige andere dieren zoeken namelijk de warmte op als het buiten koud is en vinden die onder de motorkap van een warmgedraaide auto. Weten zij veel dat het daar die niet echt veilig is.... Als u eerst op de motorkap klopt komt er wel een reactie als er een dier verstopt zit.

WIST U DAT..... er midden in de zomer, wanneer het erg warm is, veel oude zwerfkatten doodgaan? Ook in de herfst, wanneer het echt kouder wordt, sterven veel zwerfkatten.